

חולין סח

אמר רב יהודה אמר רב: ואבר עצמו אסור.
מקור לדבריו: מאי טעמא? דאמר קרא (שמות כ"ב) **ופער בעדה טרפה לא תאכלו** - כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר.

קושי 1: **בהמה המקשה לילד, והוציא העובר את ידו והחזירו - מותר באכילה** מאי לאו, אאבר?
תירוץ: לא, אעובר.

קושי על התירוץ: אי אעובר, מאי איריא **החזירו**, אפילו לא החזירו נמי!

תירוץ 1: הוא הדין אף על גב דלא החזירו, ואידי דקא בעי מיתנא סיפא **הוציא את**;
ראשו אף על פי שהחזירו הרי זה כילוד, תנא נמי רישא **החזירו**.

קושי: וסיפא מאי קמשמע לן - דכיון דיצא ראשו הויא לה לידה. תנינא, **איזהו בכור לנחלה ואינו בכור לכהנים - הבא אחר נפלים, אף על פי שיצא ראשו חי, או בן ט' שיצא ראשו מת**. טעמא דראשו מת - הא ראשו חי, הבא אחריו, בכור לנחלה נמי לא הוי!

ניסיון לתרץ ודחייתו: וכי תימא: אשמעינן באדם וקא משמע לן בבהמה, דאדם מבהמה לא יליף, דאין פרוזדור לבהמה, ובהמה מאדם לא ילפא דחשיב פרצוף פנים דידיה, הא נמי תנינא: **שליא שיצתה מקצתה - אסורה באכילה, כסימן וולד באשה כך סימן וולד בבהמה**,

- אי אמרת בשלמא **החזירו** דרישא דוקא - תנא סיפא אטו רישא,
- אלא אי אמרת לא דרישא דוקא ולא דסיפא דוקא, למה ליה למתנייה כלל?

תירוץ 2: לא, לעולם אעובר, וכדאמר רב נחמן בר יצחק: לא נצרכה אלא למקום חתך, הכא נמי, לא נצרכה אלא למקום חתך,

קושי 2: ת"ש: **בהמה המקשה לילד, הוציא עובר את ידו והחזירה, ואחר כך שחט את אמו - מותר באכילה, שחט את אמו ואחר כך החזירה - אסור באכילה, הוציא את ידו וחתכו, ואח"כ שחט את אמו; שבחוץ - טמא ואסור ושבפנים - טהור ומותר, שחט את אמו ואחר כך חתכו - הבשר מגע נבלה, דברי רבי מאיר; וחכמים אומרים: מגע טרפה שחוטה**.

- קתני מיהא רישא **הוציא עובר את ידו והחזירה ואחר כך שחט את אמו - מותר באכילה**, מאי לאו אאבר?
תירוץ: לא, אעובר.

קושי: אי אעובר, אימא סיפא **שחט את אמו ואחר כך החזירו - אסור באכילה**, ואי עובר, אמאי אסור?

תירוץ: כדאמר רב נחמן בר יצחק לא נצרכה אלא למקום חתך, הכא נמי: לא נצרכה אלא למקום חתך,

קושי 3: איני, והא כי אתא אבימי מבי חוזאי, אתא ואייתי מתניתא בידיה: **פרסה החזיר - אכול, פרסות החזיר - אכול**. מאי לאו: החזיר פרסה - אכול פרסה, לא החזיר פרסה - אכול עובר! אי עובר, מאי איריא החזיר, אפילו לא החזיר נמי!
תירוץ: אמר רב נחמן בר יצחק: לא נצרכה אלא למקום חתך.

קושי: והא תרי קראי קא נסיב לה, מאי לאו: חד - לאבר, וחד - למקום חתך?

תירוץ: לא, חד - למקום חתך, וחד - לקלוט במעי פרה, ואליבא דרבי שמעון;

דאמר רבי שמעון קלוט בן פרה - אסור, ה"מ - היכא דיצא לאויר העולם, אבל במעי אמו שרי.

